

Smuk gave til ”Kastellets Venner”

12. januar 2022 modtog vi fra Ida Möller en smuk gave, nemlig hendes dukkehus fra hendes barndom i Kastelet.

Ida Möller med sit flotte dukkehus

Dukkehusets forhistorie er, at familien boede i Kastelet Generalstok 12 fra 1949 til 1955, hvor faderen som kaptajn var tilknyttet den nyoprettede hærstab, der havde domicil i den siden nedrevne Depotbygning. Faderen sluttede sin karriere som oberst og kammerherre, men mens familien boede i Kastelet byggede han det flotte dukkehus som julegave til sin datter – og naturligvis som en model af den rigtige bolig, hvor familien boede i en 6-værelses lejlighed – hvad der lyder af meget, men reelt ikke var særligt megen plads.

Dog svarer indretningen af dukkehuset ikke helt til virkeligheden, men når huset ikke anvendtes og de to skydeforsider var lukket, lignede det Generalstok 12. Familien havde ung pige i huset, der boede på loftet, så det måtte naturligvis også med. Der er derfor adgang til pigens værelse fra bagsiden, hvor en klap kan åbnes. Om det rigtige hus skriver Ida Möller:

Hovedindgangen fra gaden i virkelighedens hus førte ind i et lille forværelse med et gæsteværelse indenfor til højre. En trappe førte op til en kort gang med en dør til højre og venstre. Der var altid koldt. Den venstre førte ind til stuen med kakkellovn, så blev man varm igen. Bagved ind mod gården lå spisestuen og derefter

køkkenet med køkkentrappe ned til gården. Fra køkkenet førte yderligere en dør ind i en gang med toilet til venstre og videre ind i soveværelset. Børneværelset lå indenfor soveværelset. Badeværelset lå til venstre for børneværelset og havde et indvendigt vindue, der åbnedes ud mod trappen, altså inde i trappegangen. Fra børneværelset førte en sidste dør tilbage til trappen og gangen over hovedindgangen. Trappen vendte 90 grader og endte i et gæsteværelse og et loftrum. I gæsteværelset boede "de unge piger". Pigerne var ansat som en mellemting mellem hushjælp og husholdningselev. de boede hos os et år ad gangen. Nu til dags er denne ordning jo frygtelig forældet, men for os børn var det ganske naturligt at have en Grete, Tove eller Lise boende. At bo i Kastellet tror jeg, at alle vi børn følte, var noget specielt. Min lillesøster og jeg vidste at vi altid var sikre, for der var jo en vagt, der passede på at ingen uvedkommende kunne komme ind.

Huset har to skydeforsider, der åbnes når der skal leges

Et kig til den unge pige, Grete's, værelse. Oprindeligt var der en skillevæg, som tiden har taget.

Det er tanken, at huset en dag skal blive en central del af en udstilling om dagliglivet i Kastellet i rummet ved siden af "Vaaningen", og hvad kan være mere sigende for en hverdag, end børns legesager?

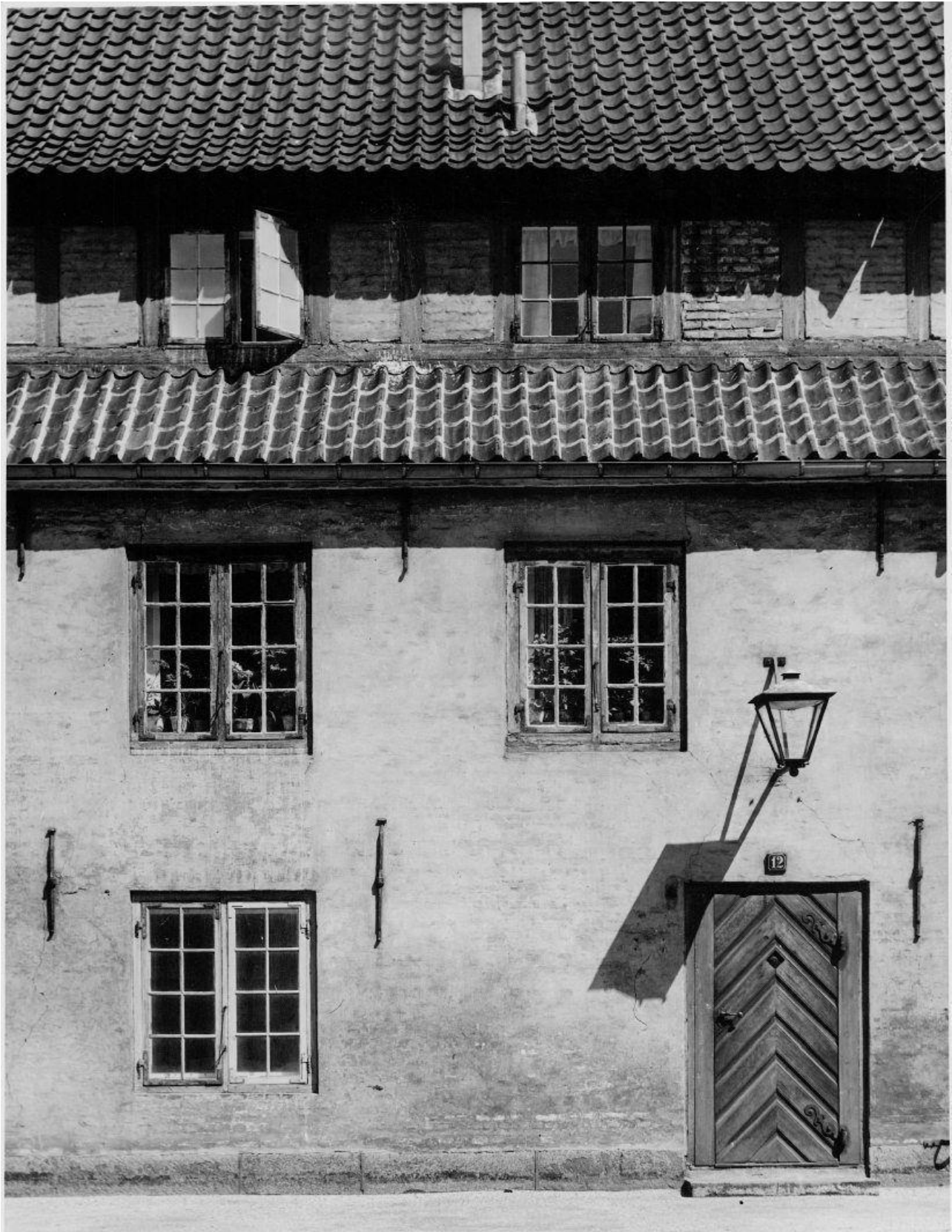
Med huset fulgte det flotte inventar – noget er selvfølgelig gået tabt med tiden, så det har været et særdeles veludstyret dukkehus for sin tid.

Der kunne naturligvis også leges uden for. Om dette skriver Ida Möller: *Kastellet havde fantastiske legeområder. Der var de tilladte og de forbudte. På gården mellem Generalstok og Svanestok, hvor Loppeteateret tidligere lå, var der lavet en legeplads med gynger, vippe, klatretræ og sandkasse. Legepladsen lå således bagved den gamle hestestald mod Svanestok. I stalden oplagredes koks og her stod beboernes cykler. Man kunne også se mus (rotter?), hvis man var stille.*

Der hang et batteri af skraldespande på hestestaldens langside ind mod Svanestok. Skraldespandene var en gang imellem fulde af spændende ting. Dels papir at tegne på, dels nu og da udslidt tøj, strømper og sko som vi klædte vi os ud i, og gamle køkkenting vi legede med. Vi gemte os bagved stalden, så ingen fra Generalstok kunne se, hvad der foregik. Det blev dog opdaget til sidst og naturligvis strengt forbudt.

Vi takker Ida Möller for den smukke gave, som via vor forening skal bevares for eftertiden, og være med til at levendegøre historien, og glæder os til den dag, hvor vi kan fremvise det.

Det er tanken, at dukkehuset skal være en central del af en udstilling om hverdagen i Kastellet for beboerne, der jo i sagens natur mest var soldater, men også mange civile tilknyttede Hæren boede her, møllere, håndværkere, bagere og ikke mindst hustruer og børn til officerer og soldater. Disses historie er aldrig rigtigt beskrevet. Foreløbigt er vi kun i indsamlingsfasen, men en dag vil udstillingen også give disse, historiens glemte personer, mæle og vise at Kastellet var andet end "bare" en fæstning.

**Generalstok 12 fotograferet i perioden, hvor Ida Möller boede her som barn.
Det var før Kastelets restaurering begyndte, så alle huse var meget nedslidte og medtagne.**